

Medlem mangler adskilligt i Retning af Forstaaelse af, hvordan Forretningsgangen er her. Men det er jo en Følge af, at det ærede Medlem ikke *kan* kende den.

Med Hensyn til Understøttelsen til det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) skal jeg sige for det første, at der vistnok ikke var nogen, der tænkte paa Redaktørstillingen ved „Statstidende“ end ikke paa en „Statstidende“ paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem fik Tillæg til den tidligere Understøttelse, og for det andet, at jeg kan forstaa, at det ærede Medlem ikke har fulgt min Anvisning om at læse efter i Rigsdagstidende — vistnok Folketingstidende fra 1890—91, jeg har den ikke ved Haanden — for at se, hvad afdøde C. Berg den Gang sagde. Hvis han havde det, vilde han have forstaaet, at de 1,200 Kr. ikke ere mere, end hvad der rettelig tilkommer det ærede Medlem i Henhold til den Tjeneste, han har haft dels som Skolelærer dels som Seminarielærer.

Trier: Den højtærede Forsvarsminister skildrede en Tøjhusarbejder, om hvis Pensionering uden Hensyn til, at han var bleven Invalid i Tjenesten, jeg havde sagt et Par Ord, som en Mand, der var bleven afskediget sidste Sommer og først nu i Aar havde meldt, at han i Fjor formentlig havde faaet en Broksskade ved sit Arbejde, maaske ved at løfte paa en Kanon. Jeg tror, det maa være en anden Mand end den, jeg har talt om. Dennes Skade i Tjenesten er nemlig erhvervet for 13 Aar siden. Der foreligger en Attest fra Hospitalet om, at han er behandlet for en Blæresvulst med Operation og har ligget paa Hospitalet fra 23. August til 22. Oktober 1902, og det anføres udtrykkelig, at de første Symptomer paa hans Sygdom havde vist sig, efter at han i 1893 havde forløftet sig paa en meget tung Kanon. Han har senere ligget paa Hospitalet flere Gange i Løbet af Sommeren 1905 og er endelig blevet afskediget paa Grund af Arbejdsudygtighed den 20. Maj 1906 efter 20 Aars Tjeneste. Jeg beder da den højtærede Minister om at lade Sagen undersøge. Jeg skal føje til, at Mandens Navn er Lars Hansen.

Naar Finansministeriet har raadet Bod paa det Tab, de i Sommer afskedigede Laboratoriearbejdere have lidt ved at afskedigedes $\frac{1}{2}$ Maaned, før deres Pensionering indtraadte, tør jeg sige, at dette vil blive paaskønnet af Vedkommende, og som den, der i Øjeblikket er deres Talsmand

her, slutter jeg mig ganske til denne Paaskønnelse. Ligeledes antager jeg, at det vil blive paaskønnet, naar den højtærede Forsvarsminister har lovet at tage under Overvejelse, hvorvidt man ikke kunde indføre flere Led end de nugældende i de Pensionslønningssatser, man har fastsat for disse Arbejdere. Jeg haaber, at man, hvis man gør dette, vil lade de allerede i Aar afskedigede komme ind under de ny Pensionslønningssatser.

Men jeg ønsker at sige et Par Ord om selve denne Inddeling af Lønningerne i Pensionslønningssatser. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at det ikke var muligt at give mere i Pension, end der udtrykkelig var anført i Loven. Han har maaske Ret deri og Ret i, at det kan have beroet paa særlige Forhold, naar man under Statsbanerne ikke desto mindre er gaaet ind paa af og til at give større Pension, end der er bevilget. Men hvis det er Tilfældet, at man ikke kan give *mere*, end der er bevilget, forekommer Konsekvensen deraf mig at være den, at man heller ikke kan give *mindre*, end der er bevilget, og det er det, der i dette Tilfælde er sket. Alle disse afskedigede Mennesker have faaet adskilligt mindre, end de vilde have faaet, hvis man ligefrem havde regnet deres Pension ud efter Bestemmelserne i Pensionsloven af 1858, og ifølge den Opfattelse, man har i Krigsministeriet, vil det altid være saaledes, selv om det Tilfælde skulde indtræde, at en Mand netop havde samme Lønning, som en bestemt Pensionslønningssats angav, idet der, som jeg tidligere har fremhævet, foreligger en krigsministeriel Udtalelse om, at det har været en Forudsætning, under hvilken Loven er bleven given, at enhvers Pensionslønningssats skal bestemmes ved Afrunding nedad af hans Indtægt. Der henvises til, at Loven forudsætter en Afrunding nedad fra Lønningsindtægt f. Eks. 1,800 Kr. til Pensionslønningssats 1,500 Kr., og saa, siges der, maa der ogsaa for lavere Lønningsindtægter foretages en tilsvarende Reduktion ved Fastsættelsen af Pensionslønningssatsen. Men det vil i Virkeligheden sige, at disse Mennesker altid ville blive pensionerede ringere, end de ifølge den almindelige Pensionslov, til hvilken der i denne særlige Lov er henvist, vilde være blevne. Det forekommer mig at være galt. Naar man har indført Pensionslønningssatserne, har det sikkert været for at lette Administrationen dens Arbejde ved at lade den arbejde med noget mere runde Tal, end det ellers vilde være muligt.